

selv om den pågældende allerede var dømt eller frifundet for det samme forhold.

Efter udleveringslovens § 8 kan der ikke ske udlevering, når den, der søges udleveret, i Danmark er dømt eller frifundet for den pågældende strafbare handling. Denne bestemmelse tager ikke stilling til betydningen af domme afsagt i andre stater. Danmark har imidlertid folkeretligt taget forbehold over for artikel 9 i den europæiske udleveringskonvention således, at Danmark vil kunne afslå udlevering, hvis den pågældende ved endelig dom i en tredje stat er frifundet eller domfældt for handlingen, eller hvis de kompetente myndigheder i en tredje stat har besluttet at undlade eller afslutte strafforfølgning med hensyn til samme lovovertrædelse.

Rammeafgørelsen er således på dette punkt i overensstemmelse med gældende ret. Som følge af det foreslåede nye kapitel 2 a om betingelser for udlevering til EU-medlemsstater, foreslår Justitsministeriet, at der i dette kapitel indsættes en afslagsgrund svarende til § 8, jf. den foreslåede bestemmelse i § 10 d, stk. 1, 1. pkt., hvorefter udlevering skal afslås, hvis den pågældende tidligere er blevet endelig dømt eller frifundet for den samme handling her i landet eller i en anden EU-medlemsstat, end den stat, der anmoder om udlevering af den pågældende. Bestemmelsen udelukker ikke udlevering til straffuldbyrkelse i en medlemsstat, der tidligere har afsagt dom i sagen, i tilfælde, hvor en anden stat – i strid med princippet om »ne bis in idem« – efterfølgende har indledt strafforfølgning eller afsagt en straffedom, der endnu ikke er fuldbyrdet, for det samme forhold.

Hvis den pågældende er dømt for den samme strafbare handling i en anden stat end den, der anmoder om udlevering, er det ifølge rammeafgørelsen en betingelse for at afslå udlevering, at straffen er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domslandet. Denne betingelse foreslås udtrykkeligt fastsat i § 10 d, stk. 1, 4. pkt. Betingelsen indebærer, at udlevering ikke kan afslås under henvisning til, at den pågældende er dømt her i landet eller i en tredjestat, hvis der på grund af myndighedernes passivitet i domslandet ikke er taget sædvanlige skridt med henblik på fuldbyrdelse af dommen. Hvis domslandets relevante myndigheder således – uden at der er indtrådt forældelse – gennem længere tid intet har foretaget sig med henblik på fuldbyrdelse af dommen, vil udlevering til en tredje medlemsstat ikke kunne afslås. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor der på grund af myndighedernes almindelig sagsbehandlingstid i domslandet endnu ikke er foretaget de relevante skridt mod fuldbyrdelsen af dommen.

4.1.5.2. Efter rammeafgørelsens artikel 4, stk. 5, kan udlevering endvidere afslås, hvis den anmodede medlemsstat er i besiddelse af oplysninger om, at den person, der er omfattet af arrestordren, tidligere er blevet endelig dømt i et land uden for EU for den lovovertrædelse, der ligger til grund for arrestordren. Bestemmelsen udvider området for princippet om forbud mod dobbelt strafforfølgning til ligeledes at omfatte domme afsagt i et anden stat end den anmodende eller anmodede stat – herunder stater uden for EU.

Den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 8 tager ikke udtrykkeligt stilling til betydningen af domfældelser, frifindelser mv. i en tredjestat.

På grund af den udvidede forpligtelse til at udlevere – bl.a. danske statsborgere – til andre EU-medlemsstater, finder Justitsministeriet, at der i udleveringsloven ligeledes bør indføres mulighed for at afslå udlevering, hvis den pågældende er dømt eller frifundet i en stat uden for EU. Der henvises herved til den foreslåede nye bestemmelse i udleveringslovens § 10 d, stk. 1, 3. pkt. Bestemmelsen er valgfri (fakultativ), idet der efter ministeriets opfattelse bør foretages en konkret vurdering af, om der skal ske udlevering. Der vil f.eks. kunne ske udlevering, hvis den pågældende tidligere er frifundet for den samme handling i en stat uden for EU, men grundlaget for dommen er åbenbart mangelfuldt.

Ligesom med hensyn til adgangen til at afslå udlevering under henvisning til, at den pågældende er dømt for handlingen i en anden EU-medlemsstat end den, der anmoder om udlevering, er det ifølge rammeafgørelsen ligeledes en betingelse for at afslå udlevering under henvisning til, at den pågældende er dømt i et land uden for EU, at straffen er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domslandet. Den foreslåede bestemmelse i § 10 d, stk. 1, 4. pkt. er i overensstemmelse hermed. Der henvises om forståelsen af denne betingelse for at afslå udlevering i medfør af § 10 d, stk. 1, 1. og 3. pkt. til bemærkningerne i pkt. 4.1.5.1. ovenfor.

4.1.5.3. Rammeafgørelsen indeholder i artikel 4, stk. 3, en yderligere afslagsgrund i de tilfælde, hvor den anmodede medlemsstat allerede har besluttet ikke at indlede retsforfølgning eller at opgive retsforfølgning af den lovovertrædelse, der ligger til grund for arrestordren.

Efter den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 8, 2. pkt., kan udlevering afslås, hvis tiltale er frafaldet mod den pågældende, medmindre betingelserne for omgørelse af beslutningen om tiltalefravalld er opfyldt.